

List pre Timothyho

Keď sa jeho spodná pera trasúc začala vzdalovať od tej vrchnej a jeho dych neprestajne zrýchľovať, pochopila som, že chce povedať niečo, čomu sa tentokrát vyhnúť nedokážem. Po vyslovení jeho prvých slov, som si uvedomila, ako málo viem o láske, a ako sklamane sa cítia čitatelia mojich krátkych romantických príbehov, vďaka stratenému času. Moja pevnosť bola po prvýkrát prelomená a výčitka vrela skôr, ako som stihla odsúdiť chudáka Timothyho k záhube.

„Prosím, Timothy, nerob to.“ vyslovila som pomedzi jeho slová a z nepremľčaného rozprávania, nastalo ticho, ktoré som zahľadila vzlykom, ktorý som dusila už od začiatku. „Ja...ja nemôžem Timothy, nemôžem si ťa vziať. Nikdy som po tom netúžila a myslím, že nikdy nebudem. Prosím, zabudnime na to a zostaňme dobrými priateľmi, akými sme boli doteraz.“ po prednesení týchto slov ma kôľ bolesti bodol priamo do srdca a bolesť, ktorú som spôsobila Timothyho, sa mi vrátila dvojnásobne, keď som uvidela jeho tvár topiacu sa žiali.

„Margaret, drahá Margaret, prosím, vezmi si ma, viem, že tvoj cit je rovnako hlboký, ako môj. Záleží Ti len na tom Tvojom prísľube, ktorý si okrem seba, nedala nikomu inému. Raz ho určite porušíš, niekoho si vezmeš, Margaret, a ja budem mať smolu!“ opäť prehovoril a posledné slová povedal len mĺkvo a rozobral ich jedno po druhom.

„Kiežby sa to dalo, Timothy môj, kiežby som ťa dokázala milovať, ale bohužiaľ to nejde. V mojom srdci je svieca, ktorú ešte dlho nedovolím nikomu zapáliť, aby blčala. Ak sa to udeje, celá sa tomu oddám, no do tej doby chcem cestovať, spoznávať ľudí, krajiny a potom o mojich dobrodružstvách napísať knihu. Túžim po slobode, Timothy. Raz si na túto scénu spomenieš a budeš sa smiať. A poďakuješ mi, že som ťa odmietla. Mrzí ma to, Timothy...“ zakončila som rozhovor a nežne ho pohladila po rumennom líci. On mĺčky stál a hľadel na pestrú scenériu jesene, do očí sa mu hrnuli slzy, pery sa mu chveli a rázom sa mu stiahli do oblúka. Napokon bez slova odkráčal a ja som zostala stáť sama pri vysokej breze a dúfala som, že sa aspoň obráti, ako to robí zvyčajne, no neurobil to. Kráčal, ako keby bol obeťou nejakej bitky, zakopával o svoju nohu a ruky mu viseli pozdĺž tela.

Keď som sa vrátila domov, vyrozprávala som celé stretnutie s Timothyho svojim sestram, ktoré mi darovali to najvrúcnejšie porozumenie a nesnažili sa vo mne vzbudiť ďalší príval výčítiek, i napriek tomu, že im bolo ľúto, že som Timothyho odmietla. Najmä Kate, ktorá si to veľmi priala. Vzdialila sa do svojej izby, kde mĺčky cez okno sledovala diela Matky prírody a počúvala rachot neposedného vetra. Podišla som k nej a ukryla ju v objatí. „Margaret, prečo si ho odmietla? Ty ho snád ozaj nemiluješ? On...Timothy je zábavný, galantný a veľmi starostlivý. Vravela si, že ho máš rada, že ho ľúbiš.“ po chvíli ticha a teplého túlenia sa, mi Kate podala otázku. „Mám Timothyho rada, ale nedokážem si ho predstaviť po mojom boku v inej roli, ako v roli najlepšieho priateľa. Možno sa raz do niekoho zamilujem, možno to bude práve on, no teraz nedokážem milovať nikoho. Teraz túžim navštíviť svet. Viem, že som mu ublížila, ale musí to pochopiť.“ odôvodnila som svoje konanie a na chvíľu sa zadívala na Kate, ktorá sklamane prikývla hlavou a pevne mi stisla ruku.

Keď nás nasledujúci deň prišiel navštíviť Timothy a prehlásil, že má veľkú novinu, pohltilo ma vzrušenie a strach zároveň.

„Drahé dámy, prišiel som sa s vami rozlúčiť. Chystám sa cestovať a dlhý čas sa zdržím v Anglicku, kde začnem študovať hudbu. Nevieam, kedy sa vrátim, no pár rokov to potrvá.“ potvrdil slovami moje rozrušenie a otvoril náruč na znak, aby sme sa mu do nej vrhli. Štyri rozladené a smutné sestry sa mu vrhli do jeho pevného náručia. Ja som mĺkvo, sediac na našom drevenom schodišti sledovala pohyby tiel a smútok, ktorý v aktuálnej dobe v dome dominoval. Po chvíli smutného rozjímania, som vyšla po schodoch do svojej izby, sadla za svoj pracovný stôl a zaborila som hlavu a srdce do luxusu v podobe pergamenu, pera a atramentu.

„Drahý Timothy,

napriek hrozivému žiali, ktorý budem prežívať počas celej doby Tvojej absencie, si želim, aby si šiel a odchádzal s úsmevom na tvári. Prajem si, aby Ťa moje rozhodnutie neobmedzovalo v konaniach, ktoré urobíš a sľubujem Ti, že na Teba budem deň, čo deň myslieť a často Ti budem písať. Raz Ťa navštívim, a ak sa do Teba nezamilujem, nech ma unesie Lucifer do pekla!

S láskou Tvoja tvrdohlavá a neposedná Margaret.“

S listom v ruke som sa hnala do obývačky. Kde stal Timothy a čakal, dokiaľ sa objavím. Vrhla som sa mu do náruče so slzami v očiach a on ma pevne pritisol k sebe. Chytila som ho za ruku a vložila do nej obálku.

„Nie, ešte to neotváraj. Sľúb mi, že to otvoríš až, keď budeš na cestách, Timothy.“ zastavila som ho, keď sa snažil obálku otvoriť.

„Sľubujem.“ odpovedal. Vložila som mu bozk na líce a vďačne ho pohladila. Keď odchádzal, párkrát s úsmevom zamával a následne sa začal strácať v hĺbke šera.